

Sygn. akt II S 7/13

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lipca 2013 r.

Sąd Apelacyjny II Wydział Karny w R.

na posiedzeniu w składzie :

Przewodniczący:	SSA Stanisław Urban (spr.)
Sędziowie:	SA Edward Loryś SA Piotr Moskwa
Protokolant:	st. sekr. sądowy Halina Rączy

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Rzeszowie

– G. B.,

po rozpoznaniu skargi wniesionej przez skazanego **P. K.** na przewlekłość postępowania

o udzielenie warunkowego przedterminowego zwolnienia przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie w sprawie III K. 20/13/wz

na podstawie art. 623 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2, art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 roku o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843, z. zm.)

postanowił:

I. **zwołnić** skarżącego od uiszczenia opłaty od skargi,

II. **oddalić** skargę.

UZASADNIENIE

Dnia 10 czerwca 2013 r. skazany P. K., w oparciu o przepisy

ustawy o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2004 r. Nr 179, poz. 1843 z zm.) – powołanej dalej jako „ustawa o skardze na przewlekłość postępowania”; wniósł skargę na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu o udzielenie mu warunkowego przedterminowego zwolnienia, toczącej się przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie (sygn. akt III Kow 20/13/wz).

Autor skargi wniósł również o zasądzenie zadośćuczynienia w kwocie 2000 zł.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Odnosząc się w pierwszej kolejności do wniosku skazanego o zwolnienie z opłaty od skargi, należy uznać go za zasadny, dlatego też Sąd Apelacyjny zwolnił skarżącego z opłaty na podstawie art. 623 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania, albowiem wykazał on (załączonym zaświadczeniem wystawionym przez zakład karny), iż ze względu na sytuację majątkową i rodzinną uiszczenie wymaganej ustawowo opłaty byłoby dla niego zbyt uciążliwe.

Wbrew temu co podnosi strona, w postępowaniu przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie w sprawie z jej wniosku o warunkowe przedterminowe zwolnienie nie nastąpiła przewlekłość postępowania w rozumieniu w/w ustawy.

Przepis art. 2 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania stanowi, że strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie w tej sprawie trwa dłużej, niż to konieczne dla wyjaśnienia tych okoliczności faktycznych i prawnych, które są istotne dla rozstrzygnięcia spraw.

Przewlekłość postępowania zachodzi wtedy tylko, gdy zwłoka w czynnościach jest nadmierna (rażąca) i nie znajduje uzasadnienia w obiektywnych okolicznościach sprawy (post. SA w K. z dnia 23 listopada 2010 r. sygn. akt II S 28/10; post. SN z dnia 7 października 2010 r. sygn. akt WSP 13/10; post. SA w K. z dnia 9 lutego 2005 r. sygn. akt II S 5/05; post. SA w K. z dnia 7 kwietnia 2009 r. sygn. akt II S 4/09).

Czas, jaki upłynął od złożenia przez skazanego wniosku o warunkowe przedterminowe zwolnienie jest dość długi, jednak sama taka okoliczność nie daje jeszcze podstawy do wysnucia wniosku o przewlekłości postępowania, gdyż znajduje on uzasadnienie w okolicznościach sprawy. Powodem takiego stanu rzeczy była konieczność rozstrzygnięcia wątpliwości, czy unormowanie z art. 77 § 2 k.k., zawarte w jednym z wyroków, podlegających łączeniu, ma zastosowanie do wyroku łącznego, z którego skazany ubiega się o warunkowe zwolnienie. Rzutuje ono bezpośrednio na nabycie uprawnień formalnych do warunkowego zwolnienia. Po myśli art. 13 § 1 k.k.w. wątpliwości takie rozstrzyga sąd, który wydał orzeczenie. Takim sądem jest Sąd Okręgowy w Krakowie, którego postępowanie nie podlega ocenie przez tut. Sąd. Informatyzacja, którą przywołuje autor skargi, ma znaczenie w kwestiach technicznych, ale nie zastąpi orzeczenia Sądu. Sąd Penitencjarny nie mógł samodzielnie rozstrzygać wątpliwości, jak wynika z treści przytoczonego powyżej przepisu.

Sąd Apelacyjny, oceniając całokształt postępowania Sądu Okręgowego związanego z rozstrzygnięciem wątpliwości odnośnie obostrzenia z art. 77 § 2 k.k., nie dopatrywał się przewlekłości. W aktach zalegają pisma sędziego referenta, który na bieżąco podejmował czynności związane z zaistniałą przeszkodą do rozpoznania wniosku skazanego o warunkowe zwolnienie. Kierował pisma do D. Ewidencji Zakładu Karnego, jak i do Sądu Okręgowego w Krakowie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie można w tej sytuacji uznać, że w dniu sporządzenia skargi wystąpiła przewlekłość postępowania przed Sądem Okręgowym w Rzeszowie.

Oddalenie skargi strony jako niezasadnej powoduje, iż niezasadne jest także żądanie przyznania kwoty 2000 zł.

Mając powyższe na uwadze postanowiono jak na wstępie.